

(παρατηρείται εὐφορία τῆς γῆς, ἂν δὲν βρέξῃ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰ Φῶτα, βρέξῃ δὲ τούναντίον τὸ Πάσχα) Πελοπν. *Μάις ἄβροχος, χρονιὰ εὐτυχισμένη* (ἂν δὲν βρέξῃ τὸν Μάιον, εὐδοκιμοῦν οἱ δημητριακοὶ καρποὶ) Πάτρ. *Αὐγουστος ἄβροχος, μοῦστος ἄμετρος* (ἢ κατ' Αὐγουστον ἀνομβρία εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ συντελεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς τοῦ οἴνου) Ἀρκαδ. Χαλκ. *Ἐ τὸν ἄβριχον τὸν κροὸ καλό 'νι κι τοῦ χαλάζ'* (ὀφείλει τις νὰ ἀρκῆται εἰς τὸ πενιχρὸν καὶ ὀλίγον, ὅταν δὲν εὐρίσκη καλλίτερον καὶ περισσότερον. Πβ. *ἀβροχιά*) Κοζ. || Συνεκδ. ἐπὶ τοῦ σφόδρα φειδωλοῦ καὶ φιλαργύρου Μεγίστ. : Φρ. *Ἄβροχο σύννεφο εἶναι.*

ἄβροχος ἐπίθ. (Π) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. βροχός.

Ἄ μὴ συλληφθεῖς εἰς βρόχον, συνήθως ἐπὶ πτηνῶν : *Ἐφυγε ἄβροχο.*

ἄβρωνιά ἢ, βρωνιά Ἀθῆν. Κρήτ. Λέρ. Λέσβ. Πελοπν. Τήν.—*Λεξ. Γαζ.* (λ. βρωνία) Περίδ. Αἰν. Βυζ. *ἄβρωνιά* Ἄνδρ. Κρήτ. (Βιάνν. Μονοφάτσ. κ.ά.) Νάξ. (Βόθρ. Κορων. κ.ά.) Ρόδ. Σέριφ. Σύμ. Τήν. Χίος κ.ά. *ἄβρωνιά* Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Ἰων. (Μαγνησ.) Λέρ. Σάμ. Τήν.—*Λεξ. Γαζ.* (λ. βρωνία) *ἄβρωνιά* Πάρ. *ἄβρωνιά* Ἰων. (Μαγνησ.) *ἄβρωνιά* Κύθηρ. *ἄβρωνιά* Δ.Κρήτ. *ἄβρωνιά* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *ἄβρωνιά* Λέσβ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βρωνία. Εἰς τὸν τύπ. *σβρωνιά* τὸ σ προῆλθεν ἐκ συνεκφ. τοῦ ἄρθρ. *τοῖς*. Πβ. ΧΠαντελίδ. ἐν *Byzant.-Neugr. Jahrb.* 5 (1928) 426. Ὁ τύπ. *ἄβρωνία* κατὰ τὰ πολλὰ εἰς -*εία* δηλωτικὰ φυτῶν.

1) Τὸ φυτὸν βρωνία ἢ κοινὴ (*tamus communis*), ἢς ποικιλία βρωνία ἢ Κρητικὴ (*tamus Cretica*), τῆς τάξεως τῶν διωσκοριδωδῶν (*dioscoridaceae*) (ΠΓεννάδ. 215), ὅμοιον πρὸς κλημα ἢ περιτλοκάδα, τοῦ ὁποίου οἱ ἐδώδιμοι βλαστοὶ ἐμπλέκονται εἰς τοὺς παρακειμένους θάμνους (Διωσκορ. 4,181) σύνηθ. 2) Τὸ φυτὸν σμίλαξ ἢ τραχεῖα (*smilax aspera*) Κρήτ. Πελοπν. Συνών. *ἀρκόβατος*. [**]

ἄβρωνιάζω Νάξ. (Κορων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄβρωνιά.

Πηγνύω εἰς τὴν γῆν λεπτὰ ξύλα παρὰ τὴν ρίζαν τῶν φασηόλων διὰ νὰ περιελίσσονται ταῦτα : *Ἄβρωνιάζω τὰ φασόλια.*

ἄβρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Τρίτ. Χαλδ.) *ἄβρωτος* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.) *ἄβρωτος* Πόντ. (Τραπ.) *ἀνάβρωτος* Πόντ. (Τραπ.) *ἀνεβρωτος* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.) *ἀνεβρωτος* Πόντ. (Ἄμισ.) *ἀνοβρωτος* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄβρωτος*. Περί τῶν ἐκ τοῦ ἀνα- ἀνε- τύπ. ιδ. ἀ- στερητ. 1 δ.

1) Ὁ μὴ τραγόμενος, ὁ ἀκατάλληλος πρὸς βρωσιν Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. κ.ά.) : *Τὰ λάχανα ντὸ φυτρών'νε ἀπάν' 'ς σὰ ταφία ἄβρωτα γίν'τανε* (τὰ λαχανικά, δηλ. τὰ χόρτα, τὰ ὁποῖα φυτρώνουν ἐπὶ τῶν τάφων γίνονται ἄβρ.) Κρώμν. Τραπ. Διὰ τὴν σημ. πβ. Ἀριστοτ. Ζῴων ἱστ. 10,22 (617b) «σκῶπες... οὐκ ἐσθίονται διὰ τὸ ἄβρωτοι εἶναι», Πλουτάρχ. Συμποσ. 8,9,3 (733e) «πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἄβρωτων πρότερον ἤδιστα νῦν γέγονεν, ὥσπερ οἰνόμελι καὶ μήτρα». 2) Ἀηδῆς τὴν γεῦσιν, ἄνοστος,

συνήθως ἐν συνεκφ. μετὰ τῶν ἐπιθ. *ἀναλος ἢ ἄνοστος* Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Ἄμισ. Τραπ. Τρίτ. Χαλδ.) : *Ἄναλον καὶ ἄβρωτον φαεῖν* (φαγεῖ) Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ. *Ἄνοστον καὶ ἄβρωτον φαεῖν* Χαλδ. *Ἄναλον καὶ ἀνεβρωτεον φαεῖν* Ἄμισ. 3) Μεταφ. ὁ προξενῶν ἀηδῖαν, ὁ ἀχαρὶς εἰς τὴν μορφήν, εἰς τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους, ἐπὶ ἀνθρώπου, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ λόγου, γέλωτος κττ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ἄμισ. Τραπ. Χαλδ.) : *Ντ' ἄβρωτος ἀνθρωπος ἐν'!* (τί ἀηδῆς ἀνθρωπος εἶναι!) Τραπ. Χαλδ. *Ἄνοστος τὸ ἀνεβρωτεος ἀνθρωπος* Ἄμισ. *Ἄναλα καὶ ἄβρωτα λόγια* (λόγοι προξενοῦντες ἀηδῖαν) Κερασ. *Ἄναλον καὶ ἄβρωτον γέλος* (γέλως) Κερασ. Χαλδ.

β) Ἀγροῖκος εἰς τὴν συμπεριφορὰν, τραχὺς τοὺς τρόπους Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) : *Ἄβρωτος ἄρθωπος* Ἄμισ. *Πολλ' ἄβρωτος ἐν'* (πολὺ ἄβρ. εἶναι) Κοτύωρ. *Ἄβρωτον παιδὶν* Ἄμισ. Συνών. *βάρβαρος, χωριάτης*.

ἄβρωτωτὸς ἐπίθ. Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄβρωτος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ωτὸς*.

Ἄ ἔχων ἀηδῆ πως τὴν γεῦσιν, ἐπὶ τροφῶν.

ἀβτζήδικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀβτζήδ'κος* Προπ. (Κύζ.) *ἀβτζήδ'κους* Λέσβ. *ἀβτζήδικος* Κύθν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβτζήης.

Κυνηγετικὸς ἐνθ' ἀν. : *Σκυλλὶ ἀβτζήδικο* Κύθν. *Ἄβτζήδ'κους σκύλλους* Λέσβ. *Γαττὶ ἀβτζήδ'κο* Κύζ.

ἀβτζήης ὁ, Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. κ.ά.) Κρήτ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσση.) Μακεδ. Σάμ. Στερελλ. Σύρ. κ.ά. *ἀβτζήης* Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἀβτζήης* Μεγίστ. Σύρ. *ἀβτζήης* Ἀμοργ. Ἄνδρ. Εὐβ. (Κύμ.) Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ.) Πελοπν. (Βασαρ.) κ.ά. *ἀβτζήης* Χίος (Καρδάμ.) *ἀβτζήης* Κρήτ. Θηλ. *ἀβτζήδ'σσα* Λέσβ. *ἀβτζαρία* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.) *ἀβτζοῦ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τουρκ. *avci*. Ἡ ἀνάπτ. τοῦ *ι* εἰς τὸ *ἀβτζήης* δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ καὶ φωνητικῶς καὶ κατ' ἀναλογ. τοῦ οὐσ. *ἄβι*, ὁ πβ. Τὸ θηλ. *ἀβτζαρία* κατὰ τὰ πολλὰ εἰς -*αρία* θηλ. τῶν εἰς -*αρις*.

1) Κυνηγὸς σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) : *Εἶναι καλὸς ἀβτζήης* Κύθν. κ.ά. *Κάνω τὸν ἀβτζή* Ἀπύρανθ. *Ἀβτζοῦ κάττα* (γαλῆ κυνηγοῦσα τοὺς ποντικὸς) αὐτόθ. *Ἀβτζαρία κάττα* Σάντ. Χαλδ. κ.ά. || Παροιμ. *Τ' ἀβτζή τὸν πιάττου ἰννεὰ φουρὲς ἀδειανὸ τοὶ μὲν ᾄματτον* (ὅτι εἶναι ἀβέβαιοι οἱ ἐκ τοῦ κυνηγίου πόροι τοῦ κυνηγοῦ. Ἡ παροιμ. παραλλαγή μεσαιωνικῆς, ἦν ἰδ. παρὰ Πλανοῦδ. ἀριθ. 187) Λέσβ. β) Καλὸς σκοπευτῆς Μεγίστ. Πελοπν. (Βασαρ.) 2) Ἐπιτήδειος πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς Στερελλ.

ἀβτζιλίκι τό, ἀμάρτ. *ἀβτζιλίκ'* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *ἀβτζιλίκ'* Πόντ. (Χαλδ.) *ἀβτζιλούγ'* Πόντ. (Χαλδ.) *ἀβτζιλούχ'* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Τουρκ. *avcilik*.

Κυνήγιον ἐνθ' ἀν. : *Πάω 'ς σ' ἀβτζιλούχ'* Χαλδ.

ἀβτζολόγος ὁ, ἀμάρτ. *ἀβτζολόος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβτζήης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*λόγος*.

